

Sobota 4. februára 2017

Piesne: ES č. 351, 441

Text: 1Kr 19, 8 – 18

„Povedal: *Príliš som horlil za Hospodina, Boha mocností, lebo Izraelci opustili Tvoju zmluvu...*“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ako sa zvykneme pozerat' na ľudí, ktorí sú príliš horliví, príliš zapálení, príliš nadšení? Vo väčšine prípadov sme v prvom momente prekvapení, no po čase nám toto nadšenie, takáto horlivosť môže ľahko začať liezť na nervy. Je paradoxom, že nám prekáža často práve duchovná, kresťanská horlivosť. Ako často potom počuť výčitky typu: Priveľa čítaš Bibliu! Nemusíš sa až tak často modliť! Nemusíš každému hovoriť o Bohu a vešať na nos, že si kresťan...! Prorok Eliáš ušiel pred hnevom kráľovej Jezabel, pretože „príliš horlil“. Bol príliš horlivý za Božiu vec. Roky čakal v ústraní, modlil sa, bol v kontakte so svojím Bohom, a Izrael sa zatiaľ klaňal pohanským bohom, prepadol okultizmu a Božiemu hnevu. Keď to Eliáš videl, veľmi sa rozhorčil a rozhorlil, konfrontoval celý vyvolený národ a Baálových kňazov na vrchu Karmel. Tam Hospodin ukázal svoju moc (1Kr 18). Avšak namiesto toho, aby sa Eliášovi dostalo pochvaly a uznania za jeho horlivosť a dôveru v Boha, musel ujsť, lebo mu hrozila smrť. Plný frustrácie sa Bohu sťažuje, vylieva si srdce a bolesť: „... *ostal som len sám.*“ Hospodin Eliáša upozorňuje, že je to ON, kto má veci pod kontrolou. Keď sa pozeráme na stav spoločnosti, a keď chceme vidieť pravdu, tak musíme plakať. Žijeme v hlbokom modlárstve, zbožstvi sme si človeka, úspech, zdravie, všetko ovládajú peniaze a túžba po zisku a každý sa chce zabávať. Tragické na tom je, že cirkev Ježiša Krista ako keby do tohto stavu nemala čo povedať. Kde je „svetlo sveta“, ktoré by poukazovalo na hrôzu a bezbožnosť tohto sveta, a zároveň svietilo nádejou lásky Pána Ježiša v moci víťazstva kríža? Kde je „soľ zeme“, ktorá jediná je účinná na hnilobu ľudskej duše a hodnôt, ktoré hriech tak úspešne rozkladá a ničí? Kde je horlivosť Božieho ľudu za „vec Kristovu“? Cirkev skôr uteká, ukrýva sa za múrmi svojich chrámov a zabúda, že je poslaná von – do tohto sveta, aby niesla evanjelium – jedinú dobrú správu, ktorá má moc zachrániť ľudské duše a priniesť pokoj v kríži Pána Ježiša Krista. Vidí nás Boh ako tých, ktorí si „nesklonili kolená“ pred modlami tohto sveta? Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, ďakujeme, že Ty prvý si nám bol vo všetkom príkladom – v horlivosti, pokore, poslušnosti, v závislosti od vôle svojho Otca, ktorý je v nebi. Dal si nám dokonalý vzor, ako Ťa nasledovať a ísť v Tvojich stopách. Veľmi Ťa prosíme: Zapáľ naše srdcia ohňom svojho Ducha Svätého, nech náš život nesie Jeho ovocie, a nie skutky tela. Vkladáme do Tvojich rúk svoje životy, postoje a všetko, čo máme, a prosíme: Ved' nás po svojich cestách! Amen.

Mgr. Stanislav Kocka, zborový farár v CZ ECAV Košice